

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 40. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 6. juli 2012

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Nikolaj Villumsen (EL), Lykke Friis (V), Pia Adelsteen (DF)

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3181 (økonomi og finans) den 10. juli 2012

Dagsordenspunkt 1-4 og 7 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort. Dagsordenspunkt 5 og 6 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort. Alle punkterne blev forelagt af økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomiministeren: Sagerne forelægges til orientering.

Jeg har ingen kommentarer til punkt 6 om "forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber". Jeg henviser til teksten i samlenotatet. Det sidste Økofinmøde blev så langt, at vi var nødt til at udsætte kommissærens præsentation af forslaget.

1. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0818, KOM (2011) 0819, KOM (2011) 0821

Rådsmøde 3181 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0818 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 13/6-12)

KOM (2011) 0818 – bilag 2 (Folketingets udtalelse vedr. grøn bog om euroobligationer)

KOM (2011) 0818 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0818 – spørgsmål 2

EU-note (11) – E 15 (notat om grøn bog om euroobligationer)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 725, senest behandlet i EUU 10/2-12)

Økonomiministeren: Det førstes punkt drejer sig om styrket eurosamarbejde. Det er det, der blandt venner – og sikkert også blandt fjender – bliver betegnet som "two-pack"en. Det er en af de ting, som var højt prioriteret under det danske formandskab, som nu er slut.

Kommissionen fremsatte den 23. november sidste år to forslag, som skulle styrke budgetdisciplinen for eurolandene. Det drejer sig dels om et forslag vedrørende budgetplaner, dels et forslag om styrket overvågning af eurolande, der har alvorlige finansielle vanskeligheder.

Vi opnåede enighed allerede på rådsmødet den 21. februar, men da Europa-Parlamentet først har vedtaget sin politiske holdning den 13. juni, har det ikke været muligt at lukke sagen endeligt i en trialog mellem Parlament, Kommission og Råd. Nu er det så op til det cypriotiske formandskab at gennemføre trialogen og sikre en endelig vedtagelse af de to forslag.

Reglerne betyder bl.a., at eurolandene skal fremlægge budgetplaner med de vigtigste udgifts- og indtægtsposter, samt hvordan man vil nå disse mål. Målet er, at forslagene kan træde i kraft, inden eurolandene gennemfører deres nationale processer for finanslovene for 2013. Det er med andre ord en hastesag, idet finanslovene for 2013 i de allerfleste lande allerede er rigtigt godt på vej i øjeblikket.

På det kommende møde forventer vi, at det cypriotiske formandskab vil lægge op til en drøftelse af Parlamentets ændringsforslag, sådan at der ske en politisk orientering i forhold til trialogen.

Den danske regering støtter principielt forslag, der understøtter, at man fører en sund og holdbar finanspolitik i euroområdet i overensstemmelse med de fælles regler.

Danmark har ikke stemmeret og vil ikke være omfattet af de to forslag til retsakter, som kun vedrører eurolandene.

Pia Adelsteen pegede på, at i forbindelse med den øgede koordinering ville Kommissionen få mulighed for at udtale sig om eurolandenes budgetplaner og eventuelt bede om nye. Hun spurgte, om det skal forstås sådan, at det er hvis landene ikke overholder reglerne i den reviderede vækst- og stabilitetspagt eller i finanspagten.

Økonomiministeren pointerede, at tanken ikke er, at landene skal indsende deres fulde finanslove, men at de skal indsende deres overordnede budgetplaner med en redegørelse for hovedposterne og for, om der er balance mellem indtægter og udgifter. Pia Adelsteen har ret i, at Kommissionen kan bede om reviderede budgetplaner, hvis landene ikke overholder de regler, der er.

2. Præsentation af det cypriotiske formandskabs arbejdsprogram

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3181 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (11) – bilag 526 (foreløbige dagsordener for rådsmøder under cypriotisk formandskab)

Økonomiministeren: Cypern overtog som bekendt den 1. juli EU-formandskabet fra Danmark. Ligesom vores formandskab stod i krisehåndteringens tegn, vil det cypriotiske formandskab også stå i krisehåndteringens tegn. I sagens natur også deres egen krisehåndtering, idet Cypern, som I sikkert ved, bad om et program, lige inden de overtog formandskabet.

Vi modtog det cypriotiske formandskabs arbejdsprogram den 5. juli. Arbejdsprogrammet præsenteres tirsdag på Økofin i Bruxelles.

Vi håber, at formandskabet vil komme i gang meget hurtigt med de sager, hvor vi ikke nåede at blive færdige. Altså hvor der er en aftale i Rådet, men hvor trialogen ikke er gennemført, fordi der ikke har tilstrækkelig tid mellem Parlamentets beslutningstagning og den fælles forhandling. Det gælder især de nye, skærpede kapitalkrav til bankerne samt de to forslag, jeg lige nævnte, om styrket samarbejde mellem eurolandene.

På det økonomisk-politiske område vil cyprionerne prioritere det videre arbejde med at virkeliggøre EU's styrkede økonomiske samarbejde, som blev indledt under dansk formandskab. Altså det, vi kalder det første fulde europæiske semester, hvor den reformerede vækst- og stabilitetspagt var trådt i funktion.

På det finansielle område vil cyprionerne prioritere tre velkendte danske formandskabsprioriteter, nemlig kapitalkravsdirektivet – altså dér, hvor vi har en rådsbeslutning, men hvor der skal forhandles med Parlamentet – forordningen om kreditvurderingsbureauer, som er meget langt, samt direktivet om en ramme for genopretning og afvikling af nødlidende banker. Det er det forslag, Kommissionen netop har fremlagt, men ikke har præsenteret for Rådet endnu.

På skatteområdet vil cyprionerne fortsætte arbejdet med rentebeskatningsdirektivet og tredjelandsaftalerne samt arbejdet med energibeskatningsdirektivet. Som I sikkert har set i referatet fra sidste rådsmøde, havde vi for så vidt angår energibeskatning en politisk drøftelse af det, sådan at der kunne gives nogle politiske retningslinjer for, hvordan vi kommer videre med det, idet forhandlingssituation vedrørende det forslag er vanskelig, som der også står i den kommenterede dagsorden.

Fra dansk side kan vi støtte den overordnede prioritering i det cypriotiske arbejdsprogram, herunder fokus på virkeliggørelsen af det styrkede økonomiske samarbejde. Det er ordentlige beslutninger, der blev truffet, og derfor skal de selvfølgelig også bringes ud i virkeligheden. Vi håber som sagt også, at de kan afslutte en række af de sager, hvor der er en enighed i Rådet, men hvor forhandlingerne med Europa-Parlamentet ikke er færdig endnu. Det gælder som sagt i særlig grad kapitalkravsreglerne og de to forslag om styrket økonomisk samarbejde.

3. Opfølgning på Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3181 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Det Europæiske Råd 28-29/6-12 - bilag 9 (konklusioner fra Det Europæiske Råd 29/6-12)

EUU alm. del (11) - bilag 520 (erklæring fra euroområdet)

EU-note (11) - E 38 (note vedr. Det Europæiske Råd 28-29/6-12)

Økonomiministeren: På Økofin ventes der at være en opfølgning på de økonomiske emner, som Det Europæiske Råd drøftede i sidste uge. Det gælder de landespecifikke anbefalinger, som jeg vil komme til om et øjeblik, det gælder EU-vækstpagten, og det gælder ØMU-rapporten. Statsministeren har tidligere på ugen orienteret udvalget om Det Europæiske Råds møde, herunder hvad der kommer til at ske med ØMU-rapporten fremover.

Selv om en række af ØMU-rapportens overvejelser og topmødets konklusioner mest er rettet mod eurolandene, er det muligt, at ikke-eurolande vil kunne deltage i nogle af initiativerne, hvis de ønsker det.

Nogle af ideerne i ØMU-rapporten er relativt vidtgående, også for mange eurolande såmænd. Det gælder bl.a. forslag, som indebærer, at man kan komme til at hæfte for andre landes gæld. Vi ved fortsat ikke, hvad disse overvejelser konkret vil resultere i. Det siger næsten sig selv, når man ved, hvor kort tid der er gået, siden ØMU-rapporten landede på bordet. Vi ved heller ikke, hvor langt andre lande er villige til at gå – heller ikke hvor langt eurolandene er villige til at gå. Og vi ved heller ikke, hvad tempoet bliver.

ØMU-rapporten skal også ses i lyset af den erklæring, som stats- og regeringscheferne fra eurolandene blev enige om natten til fredag i sidste uge. Erklæringen indeholder en ambition om at etablere en fælles finansiel tilsynsmekanisme. Det vil sige, at man får noget, som er overnationalt i forhold til de nationale tilsyn, som vi f.eks. kender det i Danmark med et Finanstilsyn. Når en sådan fælles tilsynsmekanisme er på plads, vil man kunne tilføre banker kapital i eurolandene direkte fra den fælles europæiske krisemekanisme. Det er den lånemekanisme, der hedder ESM. ESM-midlerne bliver i dag givet som lån til staten, men tanken er, at de ikke behøver blive givet som lån til staten, men kan være kapitalindsud direkte til den enkelte bank. Balancen består i, at hvis man ønsker at give midler direkte til den enkelte bank fra en europæisk mekanisme, så vil man også have et fælles europæisk tilsyn med, hvad der så sker med de penge. Det er planen. Men én ting er jo en plan; en anden ting er virkeliggørelsen. Der er nogle skridt fra idé til virkelighed – også i det europæiske samarbejde.

Kommissionen vil nu på basis af traktatens artikel 127, stk. 6, fremlægge forslag til, hvordan en sådan fælles tilsynsmekanisme kan se ud. Rådet vil så blive opfordret til at hastebehandle sagen, sådan at der kan foreligge en rådsholdning inden årets udgang. Vi forventer – og det tror jeg, man må forvente – at Kommissionen vil fremsætte et forslag, der kan omfatte alle 27 EU-lande, men med en ikke

nærmere afklaret differentiering mellem eurolande og ikke-eurolande. Det er sådan set ikke noget fremmed, for vi kender det fra europluspagten, og vi kender det fra finanspagten. Vi kender det fra det forstærkede samarbejde, senest i diskussionerne om det europæiske patent.

Det er regeringens holdning, at vi ikke på forhånd skal udelukke dansk deltagelse i nogle af de elementer, som kan komme på tale. Det kan være et styrket finansielt tilsynssamarbejde i EU, hvis det viser sig at være i dansk interesse. Det er jo det, der er målestokken: Er det i dansk interesse, eller er det ikke i dansk interesse? Det kan også være et styrket samarbejde om strukturreformer, der understøtter vækst og beskæftigelse i forlængelse af europluspagten. Det er omvendt svært for os at se, at vi skal være med i forslag, der indebærer, at danske skatteydere skulle hæfte for gæld i andre lande. Dermed er også sagt, at der er ting, der tegner til at kunne være interessante, og så er der ting, hvor vi må sige: "Det er måske ikke lige den vej, vi ønsker at gå." Vi kan bare ikke afgøre det nu. Derfor er det bedst at forholde sig åbent og se, hvad de konkrete forslag kommer til at gå ud på. Vi vil deltage i drøftelsen af spørgsmålene, uanset om Danmark kommer til at deltage eller ej.

Det gælder ikke mindst diskussionerne om, hvordan vi får et mere integreret banksystem. Uanset om Danmark deltager eller ej, så er vores banksystem integreret. Ligesom vi har en meget tæt nordisk integration af banksystemerne, er danske banker også aktive andre steder i Europa. Derfor er det af stor interesse for os at finde ud af, hvordan det kommer til at fungere. Banker er grænseoverskridende virksomheder. Det har stor betydning ikke kun for bankerne som virksomheder, men også for den finansielle stabilitet i Danmark. Finansiell stabilitet kan godt lyde som noget helt fjært og underlig abstrakt, men det bliver helt konkret, i det øjeblik en håndværksmester oplever, at han ikke længere kan få en kassekredit, fordi den finansielle stabilitet er truet. Dermed være også sagt, at det også i sidste ende handler om vækst og beskæftigelse. Uanset om vi diskuterer tilsyn, om vi diskuterer indskydergarantier eller afviklingsordninger, eller om vi diskuterer, hvordan vi kan tilføre kapital til banker, der har brug for det.

Jeg tror, at vi både i Økofin og også her i udvalget vil have lejlighed til at drøfte disse spørgsmål tilbagevendende igen og igen og igen, for det er ikke noget, der bliver afsluttet nu. Det er noget, vi vil komme tilbage til. Også i tilknytning til arbejdet med den finansielle regulering i EU, som har været i gang længe før diskussionerne om en bankunion, og som selvfølgelig forsætter. Som jeg lige gennemgik, kan det cypriotiske formandskab forhåbentlig gøre forslaget om kapitalkrav færdigt. Det ændres ikke af diskussionerne om en bankunion.

Det er også vigtigt at slå fast, at det fortsat er sådan, at det allervigtigste er at komme ud af krisen og få gang i en holdbar vækst. Det er ikke nødvendigvis abstrakte planer, der kan blive virkeliggjort om 5 eller 10 år, der gør forskellen. Det er det mere jordnære arbejde i hvert enkelt EU-land med strukturreformer og det at få styr på hvert enkelt lands økonomi. Der er ikke nogen genvej i en ny traktat eller et nyt tilsyn, eller hvad det nu kan være. Der er ikke noget, der gør, at vi kan lægge det hårde arbejde på hylden.

Pia Adelsteen henviste til den debat, der siden Det Europæiske Råds møde havde været om patentet, og at Europa-Parlamentet havde udskudt sagen. Derfor bad hun økonomiministeren uddybe sagen.

Statsministeren har sagt, at Danmark ikke skal hæfte for gæld i andre lande, men hun kunne nu forstå på økonomiministeren, at man ikke vil udelukke en deltagelse i finanspagten. Derfor spurgte hun, om det var under forudsætning af, at der ikke kom noget med om, at landene hæftede for gæld i andre lande.

Det er rigtigt, når økonomiministeren siger, at den finansielle stabilitet er vigtig, fordi bankerne arbejder på tværs af grænserne, men Pia Adelsteen spurgte, om økonomiministeren ikke mener, det er nok, hvad vi herhjemme har gjort med hensyn til skærpe kravene til bankerne egenkapital.

Nikolaj Villumsen undrede sig over, at der ikke er nogen af anbefalingerne, der går på at bekæmpe arbejdsløsheden, idet han gjorde opmærksom på, at Eurostat har oplyst, at arbejdsløsheden i eurozonen nu er på 11,1 pct. Han spurgte, om den danske regering ikke mener, det burde være en prioritet at få sat arbejdsløsheden ned i eurozonen.

Lykke Friis pegede på, at den 10. juli skal forbundsdomstolen i Karlsruhe afgøre, om finanspagten og ESM ligger inden for den tyske forfatning.

Der er utroligt mange ubekendte i finansunionen. I relation til udsagnene om, at danskerne ikke skal hæfte for andre landes gæld, spurgte hun, hvordan det i givet fald skulle foregå i praksis, da vi jo ikke er med i ESM, og da eurobonds ikke vil blive gennemført, så længe kansler Merkel lever. Lykke Friis pegede på, at den anden side af medaljen er, at hvis ikke vi får stabiliseret euroen, kommer det til at koste danske eksportarbejdspladser.

Hun forstod godt økonomiministeren budskab om, at et ikke er så godt, at der kommer en ny traktatdiskussion, fordi det kan fjerne opmærksomheden fra de konkrete tiltag, som er nødvendige, men når tyskerne insisterer på, at de ikke vil være med til at betale, medmindre de får en styrkelse af samarbejdet, så kan vi være i en situation, hvor der bliver tale om et både-og. Vi er vel i et dilemma og må finde nye løsningsmodeller.

Økonomiministeren svarede på Pia Adelsteen spørgsmål vedrørende patentet, at patentet ikke er noget, der behandles af økonomi- og finansministrene, så hun havde ikke personligt været involveret i sagen, men regeringen er meget optaget af patentet og er meget glad for, at der er fundet et kompromis. Når sagen har været diskuteret i over 30 år, er det ikke så mærkeligt, at man stadig diskuterer det fundne kompromis.

Når økonomiministeren havde sagt, at det var for tidligt at udtale sig om en mulig dansk deltagelse i finansunionen, er det fordi vi gerne vil være med i diskussionen, idet den er vigtig for os, uanset om Danmark måtte vælge at stå uden for det forstærkede samarbejde. Hun tilføjede, det var hendes indtryk, at der også blandt eurolandene var en diskussion, og at der stadig var nogle udeståender. Hun mente, en række af de ting, der foreslås i ØMU-rapporten, er meget vidtgående, f.eks. ideen om et fælles europæisk finansministerium. Hun gav Lykke Friis ret i, at vi står i et dilemma. Der er tale om en ny europapolitisk debat.

Kapitalkravsdirektivet er centralt, uanset hvad der sker med bankunionen. Økonomiministeren mente, vi havde fundet en balance, hvor der både er en europæisk bund og en lang række nationale muligheder, idet landene har et medansvar for, hvordan den nationale stabilitet fungerer.

Når det drejer sig om at hæfte for andre landes gæld, er det i høj grad stabilitetsobligationer eller eurobonds, der er i spil. Den tyske position er fuldstændig som Lykke Friis trækker den op: Hvis der skal være en fælles hæftelse for gæld, skal der også være en fælles styring af den politik, der giver gæld, altså finanspolitikken. "Over mit lig" er en kraftig besværgelse, men det er jo før set, at sådan noget sker alligevel. Der skal jo også være valg i Tyskland. Den tyske forbundsdomstol kommer med en afgørelse i næste uge. Der er tale om en dynamisk situation, hvor man ikke blot kan lukke øjnene og bevare status quo. Det er vidtgående at hæfte for andre landes gæld, men det er også vidtgående at give andre adgang til i højere grad at styre ens finanspolitik. Økonomiministeren var enig med Lykke Friis i, at alternativet også koster penge og arbejdspladser. Der foreligger ikke en situation, hvor vi kan sige: "Lad os fryse det nu, så er alt godt, så koster det ikke noget." Situationen er ikke sådan, at vi kan bevare status quo. Det kan godt være, der skal arbejdes med traktatændringer – det er jo ikke noget, Danmark kan bestemme. Vi har under det danske formandskab lagt vægt på, at den reviderede vækst- og stabilitetspagt skal blive til virkelighed.

Økonomiministeren henviste til, at i de anbefalinger, der er kommet fra Det Europæiske Råd, er der i høj grad tale om at fremme vækst og beskæftigelse. I den forbindelse pegede økonomiministeren på, at den danske regering følger et dobbelt spor: Der skal føres en ansvarlig finanspolitik, men samtidig skal vi holde en hånd under beskæftigelsen. Regeringen mener ikke, de to ting står i modsætning til hinanden, nærmest tværtimod.

Pia Adelsteen sagde, at Dansk Folkeparti havde støttet såvel patentet som domstolen, men med hensyn til domstolen var hun blevet betænkelig ved, at EU-Domstolen kunne komme ind i billedet. Hun spurgte, hvordan Europa-Parlamentet kunne forhale sagen, når det drejer sig om en mellemstatslig aftale, fordi der er et par lande, som ikke vil være med.

Med hensyn til ØMU-rapporten var hun klar over, at regeringen gerne ville være med i forhandlingerne, men spurgte, om regeringen havde en klokkeklar grænse, gående ud på at vi ikke vil være med til at betale andre landes gæld.

Med hensyn til kapitalkravsdirektivet pegede hun på, at Europa-Parlamentet havde lavet en præambel angående realkreditten.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvad regeringen mener, der skal gøres, når man gerne vil være med i forhandlingerne og derfor ikke vil udelukke en dansk deltagelse i en finansunion.

Han var med på, at de anbefalinger, der ligger, er en fortsættelse af den hidtidige politik, som hidtil ikke har været så succesfuld. Han gentog sit spørgsmål om, hvorfor man ikke sætter en pind på, der handler om at nedbringe arbejdsløsheden.

Lykke Friis var glad for økonomiministerens præcisering af, at det er en illusion, at man kan bevare status quo. Hun gentog, at den anden side af medaljen er, at det andet også kommer til at koste arbejdspladser.

Når vi diskuterer bankunionen, er det vel et spørgsmål om grundlovens § 20 – ikke et spørgsmål om euroforbeholdet.

Hun forstod, at vi kan komme til at hæfte for andre landes gæld, hvis der kommer euroobligationer, men det kræver en ændring af den tyske forfatning, så det vil have lange udsigter. Derfor spurgte hun, om økonomiministeren i mellemtiden kan få øje på nogle muligheder for, at vi kan komme til at hæfte for andre landes gæld. Måske kan det ske via IMF, som støtter ESM.

Hun var helt med på, at patentet er et komplicere kompromis, men det undrede hende, at statsministeren, da hun redegjorde for topmødet, overhovedet ikke nævnte, at Kommissionen var imod det kompromis, der var indgået.

Eva Kjer Hansen spurgte, hvilken melding økonomiministeren havde givet til sine kolleger for at understrege, at vi har et seriøst ønske om at være med i forhandlingerne. Hun tilføjede, at hun var fuldstændig enig i taktikken.

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen, at patentet er et af de få eksempler, der er på forstærket samarbejde. Det er ikke en mellemstatslig aftale, men ligger inden for traktatens rammer. En del af patentet er en forordning, hvor der er fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet. Når der er tale om forskellige domstole, er det fordi patentsager kræver specielt fagkundskab.

Det er vigtigt for Danmark at deltage i debatten om en bankunion, fordi vi ønsker, at det indre marked skal blive ved med at fungere. Der er mange hastigheder i Europa, eftersom der stadig væk er en meget stærk national selvbestemmelse. Noget af det, vi er optaget af, er, om man kan have en bankunion, som ikke omfatter alle lande, og stadig få det indre marked til at fungere. Vi vil koordinere med andre lande, som har den samme indstilling, bl.a. Sverige.

Økonomiministeren havde ikke været med til Det Europæiske Råds møde og var derfor ikke den rigtige til at sige, hvorfor der ikke var en pind om at nedbringe arbejdsløsheden, sagde hun til Nikolaj Villumsen, men når hun læste konklusionerne, syntes hun, det var åbenlyst, at de initiativer, der er sat på dagsordenen, herunder vækstpagten, har det formål at skabe arbejdspladser.

Økonomiministeren svarede Lykke Friis, at med hensyn til en bankunion og derefter måske en finanspolitisk union er den foreløbige vurdering, at det er grundlovens § 20, der i første omgang vil være i spil, snarere end det er euroforbeholdet. I sidste instans vil det være juristerne i Justitsministeriet, som tager stilling, når vi ved, hvad det ender med. En bankunion kan komme til at overdrage kompetencer, som det danske finanstilsyn har i dag, til andre. I dag er der selvfølgelig også nogle europæiske institutioner, f.eks. det europæiske bankagentur og det råd, som overrager de systemiske risici, men de har ikke kompetence til at komme uanmeldt til danske banker.

Det er endnu vanskeligt at se, hvordan vi kan komme til at hæfte for gæld i andre lande, men hvis vi kommer i en situation, hvor der er en europæisk fond, der støt-

ter europæiske banker, og vi skal bidrage til den, kan vi komme til at hæfte for andre landes gæld. Dermed kan vi få et indirekte ansvar.

Det, vi kan gøre fra dansk side, når vi vil signalere, at vi gerne vil være med i debatten, er at være med fra starten.

Økonomiministeren sagde til Pia Adelsteen med hensyn til præamblen i kapitalkravsdirektivet, at hun troede ikke, der var nogen forskel på regeringens og partiernes holdning til det danske realkreditsystem.

4. Det europæiske semester

– Vedtagelse

Rådsmøde 3181 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Det Europæiske Råd 28-29/6-12 - bilag 9 (konklusioner fra Det Europæiske Råd 29/6-12)

EUU alm. del (11) - bilag 520 (erklæring fra euroområdet)

EU-note (11) - E 38 (note vedr. Det Europæiske Råd 28-29/6-12)

Økonomiministeren: Punkt 4 drejer sig om det europæiske semester, altså anbefalingerne til de enkelte lande. Det Europæiske Råd godkendte de landespecifikke anbefalinger til alle EU-lande, og de skal nu formelt vedtages på det kommende økofinmøde. Jeg gennemgik sagen i forbindelse med Økofin den 22. juni.

Anbefalingerne er en del af det styrkede økonomiske samarbejde i EU og et værktøj til at sikre en sund økonomi i hvert enkelt land med henblik på at få stabilitet og velstand i hele EU. Det, at krisen fortsætter, gør det helt afgørende, at hvert enkelt land leverer konkrete tiltag for at følge op på de anbefalinger, det får, og ikke mindst sørger for at gennemføre reformer, som gør, at man får bedre strukturer og f.eks. får et mere velfungerende arbejdsmarked. Det er en forudsætning for at få den økonomiske krise under kontrol og komme tilbage på sporet i forhold til vækst og beskæftigelse.

Det styrkede økonomiske samarbejde gennemføres efter et "følg eller forklar" princip. Det sigter på, at de landespecifikke anbefalinger skal have et skarpt og mere målrettet fokus på de udfordringer og reformer, der er relevante for vækst og beskæftigelse i det enkelte land. Det synes jeg faktisk i stort omfang er lykket. På den baggrund kan regeringen støtte vedtagelsen af anbefalingerne.

Pia Adelsteen undrede sig over, at økonomiministeren nu kommer og forelægger en sag, som statsministeren har af rapporteret om fra Det Europæiske Råd i form af de landespecifikke anbefalinger.

Økonomiministeren svarede, at Økofin den 22. juni behandlede de landespecifikke anbefalinger og sendte dem videre til stats- og regeringscheferne, som behandlede indstillingerne nådigt og sendte anbefalingerne tilbage til Økofin, som formelt skal vedtage dem.

Nikolaj Villumsen hæftede sig i forbindelse med anbefalingerne til Danmark ved, at man anbefaler yderligere konkurrenceudsættelse for kommunale og regionale udbud, altså mere udlicitering, og spurgte, hvordan regeringen har tænkt sig at efterleve dette krav fra EU's side.

Økonomiministeren henviste til, at både den nuværende og den forrige regering har været interesseret i konkurrenceudsættelse, idet en række af redskaberne ikke er gode nok. I den forbindelse pegede økonomiministeren på, at der stadig væk er 20 procentpoints forskel på den kommune, som har mest konkurrenceudsættelse, og den kommune, der har mindst. Regeringen prøver at etablere et

partnerskab mellem kommunerne og staten og mellem regionerne og staten. I øvrigt henviste økonomiministeren til kommuneaftalen og sagde, at i stedet for, at man skal lave en masse papirarbejde; vil vi hellere have, at der sker noget.

Eva Kjer Hansen spurgte i relation til Nikolaj Villumsens spørgsmål om konkurrenceudsættelse og økonomiministeren svar om, at staten nu prøver at danne nogle partnerskaber med kommuner og regioner, hvilken målsætning vi har på området, altså hvor meget der skal konkurrenceudsættes.

Økonomiministeren svarede, at regeringen ikke har lagt sig fast på en procent-sats, når det gælder konkurrenceudsættelse, men vi er meget optaget af sagen, fordi vi mener, der ligger store muligheder for kommunerne i at inddrage private leverandører. For os er det måske i mindre grad et ideologisk spørgsmål, men konkurrenceudsættelse er et værktøj, som kan gøre opgaveløsningen bedre og billigere.

5. Reviderede regler om kapitalkrav (CRD IV)

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2011) 0452, KOM (2011) 0453

Rådsmøde 3181 – bilag 1 (samlenotat side 29)

KOM (2011) 0452 - bilag 3 (Folketingets udtalelse af 11/1-12)

EUU alm. del (10) – bilag 322 (notat om problemerne for dansk realkredit med ny EU-regulering for de finansielle markeder)

EUU alm. del (10) – bilag 319 (svar fra kommissær Barosso og Barnier på henvendelse fra EUU og ERU)

EUU alm. del (10) – bilag 236 (brev til kommissær Barosso og Barnier)

EUU Alm. del (10) - bilag 296 (notat og hørings svar om Kommissionens høring vedrørende grænseoverskridende krisehåndtering)

EU-note (11) - E 12 (notat af 21/11-11)

EU-note (11) - E 4 (notat af 11/10-11)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 11/5-12, referat foreligger ikke

Behandlet i EUU 30/4-12, referat foreligger ikke

EUU alm. del (11) - bilag 315 (side 286 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 25/11-11)

Økonomiministeren: Under det danske formandskab har vi siden enigheden om et kompromis i sagen i Rådet den 15. maj forhandlet intensivt med Europa-Parlamentet for at nå en endelig aftale. Vi har under dansk formandskab haft et større antal tekniske dialogmøder – altså møder mellem Kommission, Parlament og Råd.

Det er desværre ikke gået så hurtigt, som vi havde ønsket, selv om vi fra dansk side har lagt pres på Europa-Parlamentet for at få dem til at øge tempoet. Desuden har forhandlingerne endnu ikke gjort det helt klart, hvad der er de centrale udeståender. Der er rigtig mange udeståender, men det er svært at se, hvad det lige præcise er, der bliver de store knaster. På den baggrund forventer jeg ikke, at vi på det kommende Økofin er i en situation, hvor vi kan slå de sidste søm i et samlet kompromis med Europa-Parlamentet. Det er for tidligt.

Nogle af de emner, vi i sidste ende skal drøfte i Økofin, er det, som Europa-Parlamentet har rejst om aflønning og god selskabsledelse. Jeg synes, det er lidt tidligt at gå ind i den nærmere diskussion nu, hvor vi ikke kender elementerne i et kompromis. Fra dansk side bakker vi i sagens natur fuldt ud op om Rådets kompromis, som vi selv har været med til at lande, også på disse punkter.

For så vidt angår dansk realkredit arbejder vi fortsat for at fastholde den tilfredsstillende løsning, vi fandt i Rådet på dette spørgsmål. Vi vender tilbage til det. Det er jo, som I ved, en fælles dansk interesse.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber

– *Forelæggelse ved Kommissionen*

KOM (2012) 0280

Rådsmøde 3181 – bilag 1 (samlenotat side 34)

EU-note (11) – E 37 (notat om Kommissionens forslag til direktiv om bankunion)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Kommissionens forslag om en revideret henstilling til Spanien

– Vedtagelse

Rådsmøde 3181 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Økonomiministeren: Kommissionen ventes i dag, altså den 6. juli, at fremsætte forslag om at revidere Spaniens henstilling. Forslaget ventes vedtaget af Økofin på det kommende rådsmøde. Den reviderede henstilling ventes at indebære, at Spanien får ét år ekstra til at få underskuddet ned under 3 pct. af BNP. Det vil sige, at fristen udskydes fra 2013 til 2014.

Kommissionens ventes at lægge op til følgende krav til gengæld for at give dem et år mere:

1. At Spanien skal fremlægge et flerårigt budget, som dækker resten af 2012 samt 2013 og 2014, og som sikrer, at underskuddet bringes holdbart ned under 3 pct. i 2014.
2. At Spanien gennemfører årlige finanspolitiske stramninger på mindst 1½ pct. af BNP.
3. At Spanien skal bringe orden i de spanske regioners økonomi, så tidligere budgetoverskridelser undgås.

Kommissionens forslag ventes at henvise til stabilitets- og vækstpagtens formelle betingelser for at udskyde fristen. Vores forventning er, at de vil sige, at Spaniens gennemførte og planlagte årlige stramninger er i overensstemmelse med den nuværende henstilling, men at den økonomiske udvikling er svagere end skønnet på tidspunktet for henstillingen. Der er tale om en balance. På den ene side ser det værre ud, end man havde frygtet, men Spanien gør faktisk det, vi forventede af dem. I det lys kan man få mere tid.

Regeringen støtter det ventede forslag om en revideret henstilling, der giver Spanien ét år ekstra til at få underskuddet ned under 3 pct. af BNP, idet det selvfølgelig forudsætter, at stabilitets- og vækstpagtens betingelser er opfyldt. Vi lægger i sagens natur vægt på, at Spanien efterlever den nye henstilling. Det har jo været en central dansk prioritet under formandskabet, at de beslutninger, der blev truffet, også blev ført ud i livet, så man kunne have tillid til, at reglerne var de samme for alle.

Punkt 2. Samråd med økonomi- og indenrigsministeren vedrørende samrådsspørgsmål H om fælles principper for nationale finansielle korrektionsmekanismer

EUU alm. del (11) – samrådsspørgsmål H

B 70 (11) – svar på spørgsmål 8

EUU alm. del (11) – bilag 478 (fortroligt) (Kommissionens foreløbige udkast til fælles principper for nationale finansielle korrektionsmekanismer)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Ministeren bedes redegøre for, om regeringen har haft kendskab til forslaget fra Europa-Kommissionen til "fælles principper for nationale finansielle korrektionsmekanismer" (Common principles for national fiscal correction mechanisms) – omdelt på EUU alm. del. (11) - bilag 478, fortroligt – samt for hvornår det i givet fald er sket."

Nikolaj Villumsen begrundede samrådsspørgsmålet. Han ville gerne finde ud af, om økonomiministeren havde informeret Europaudvalget og Folketinget på en ordentlig måde om konsekvenserne af finanspagten. Han havde bedt om at få oversendt eventuelle dokumenter, som var fremlagt om, hvordan man skulle lave en korrekt implementering af finanspagten, hvortil økonomiministeren svarede, at Kommissionen ikke havde redegjort nærmere for, hvordan man havde tænkt sig at gøre det. Det viste sig så, at den tyske forbundsdag fortroligt havde fået at vide, hvordan Kommissionen mente, man skulle indrette de nationale korrektionsmekanismer.

Økonomiministeren: Dette samråd er foranlediget af min besvarelse af spørgsmål 8 ud af i alt 58 spørgsmål om B70, som handler om Danmarks ratifikation af finanspagten. Som man kunne høre, er besvarelsen af spørgsmål 8 efter Nikolaj Villumsens opfattelse mangelfuld.

Det skyldes, at Nikolaj Villumsen er kommet i besiddelse af et dokument fra den tyske forbundsdag, der refererer til et notat fra EU-Kommissionen om udkast til de fælles principper vedrørende de nationale korrektionsmekanismer, som Kommissionen ifølge finanspagten skal foreslå. Jeg forstår, at Nikolaj Villumsen mener, at jeg skulle have redegjort for eller sendt dette dokument til Folketinget i forbindelse med min besvarelse af spørgsmål 8. Jeg forstår også, at Europaudvalgets medlemmer har modtaget dokumentet fra den tyske forbundsdag, og at det er omdelt som et fortroligt bilag i udvalget.

Jeg vil gerne understrege – hvad jeg også skrev i mit brev til Folketingets formand om sagen i opfølgning af den klage, som Nikolaj Villumsen havde indgået – at jeg selvsagt mener, at regeringen har svaret korrekt og fyldestgørende på alle de spørgsmål, som Folketinget har stillet, og at jeg mener, det er afgørende, at det sker. Det giver sådan set sig selv. Det mener jeg, at der er levet op til, også når

det drejer sig om de svar, som er givet på spørgsmål, som er stillet i tilknytning til Danmarks ratifikation af finanspagten, herunder konkret spørgsmål 8 vedrørende B70.

Når jeg ser på nærværende samrådsspørgsmål, må jeg for det første sige, at notatet fra Kommissionen ikke vedrører det, som spørgsmål 8 til B70 efter min opfattelse drejer sig om. Spørgsmål 8 drejer sig om de kriterier, Kommissionen vil lægge til grund i den rapport, som Kommissionen skal udarbejde i overensstemmelse med finanspagtens artikel 8, stk. 1, og som skal vurdere de tiltag, som landene har vedtaget i medfør af finanspagtens artikel 3, stk. 2, der handler om implementering af finanspagten, altså hvordan vi gør den til virkelighed. Der er således tale om en "ex post" rapport – altså en rapport der laves, efter at landene har gjort det, de skal – om, hvordan de enkelte lande lever op til kravet om at gøre finanspagtens centrale bestemmelser til virkelighed i national lovgivning. Jeg er ikke bekendt med, at Kommissionen skulle have redegjort nærmere for sin holdning til, hvilke kriterier Kommissionen vil lægge til grund for konklusionerne i den rapport.

Baseret på ordlyden af finanspagtens artikel 3, stk. 2, kan man forestille sig, at Kommissionens rapport kan vedrøre en række forskellige forhold, f.eks. om de deltagende lande faktisk har indskrevet balancekravet og korrektionsmekanismen i national lovgivning – hvilket vil være en oplagt ting at gøre – og om de nationalt vedtagne bestemmelser overholder centrale krav i finanspagten, herunder at bestemmelserne skal være "bindende og varige" og sikre, at de, som der står, "fuldt ud overholdes og efterleves gennem hele den nationale budgetproces."

De fælles principper for korrektionsmekanismen kan – som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål 8 om B70 – muligvis også indgå som et blandt flere led i Kommissionens vurdering i den nævnte rapport.

Men lad mig gentage: Kommissionen har ikke redegjort for indholdet eller kriterierne bag konklusionerne i den fremtidige "ex post" rapport. Det er således f.eks. ikke nærmere belyst, hvordan Kommissionen i sin rapport nærmere vil vurdere den "bindende og varige" karakter af de nationale bestemmelser.

Min anden observation er, at det konkrete notat fra Kommissionen er fremsendt til landene den 16. maj og altså ikke forelå den 10. maj, da svaret på spørgsmål 8 vedrørende B70 blev oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Dertil kommer, at notatet fra Kommissionen ikke er Kommissionens formelle forslag til fælles principper, men er et blandt flere uformelle arbejdsnotater fra Kommissionen herom til brug for de løbende drøftelser mellem landene på embedsmandsniveau.

På tidspunktet for besvarelsen af spørgsmål 8 om B70 forelå der altså ikke et formelt forslag fra Kommissionen, ligesom spørgsmålet om de fælles principper på det tidspunkt endnu ikke var sat på dagsordenen for ministerdrøftelser.

Regeringen udleverer som udgangspunkt ikke interne rådsdokumenter eller arbejdsnotater, bl.a. ud fra hensynet til samarbejdet med andre EU-lande. Jeg hæfter mig også ved, at Folketingets formand i sit svar på min redegørelse om besvarelsen af spørgsmål 8 noterer, at efter de gældende rammer for Europaudvalgets

arbejde er regeringen ikke forpligtet til at oversende interne rådsdokumenter til udvalget.

Kommissionen fremlagde så sit formelle forslag til fælles principper onsdag den 20. juni 2012 – jævnfør det notat vi har sendt over til Europaudvalget den 21. juni. Det fremgår heraf, at de fælles principper er ret overordnede. Tanken med de fælles principper er ikke at tilføje finanspagten ny substans, men at understøtte virkeliggørelsen af finanspagten. Det er også min klare vurdering, at den måde at korrigerer på, altså korrektionsmekanismen, som er integreret i den danske budgetlov – det er lovens § 3 – ligger inden for rammerne af de endelige fælles principper.

Hvis man vil diskutere regeringens kendskab til Kommissionens notat, må man sige, at når det gælder, hvornår Økonomi- og Indenrigsministeriet fik kendskab til Kommissionens notat, som indgår i dokumentet fra den tyske forbundsdag, kan jeg oplyse, som jeg også nævnte før, at Kommissionens notat er modtaget i ministeriet den 16. maj 2012.

Inden da har spørgsmålet om de fælles principper været drøftet på embedsmandsniveau. Drøftelserne på embedsmandsniveau begyndte i løbet af marts. Udkast til konkrete principper tog form fra midten af maj. Dokumentet er rundsendt til landene den 16. maj og frem. Drøftelserne mundede ud i Kommissionens forslag af 20. juni 2012, som blev godkendt af Økofin på mødet den 22. juni 2012.

Nikolaj Villumsen forstod ikke, hvorfor et spørgsmål om, hvordan den nationale implementering skulle foregå, ikke var dækket ind af lige præcis fælles kriterier for implementering, og hvorfor økonomiministeren ikke syntes, de havde relevans for det, der blev spurgt om.

Med hensyn til hvornår udkastet var regeringen i hænde, spurgte han, hvordan det kunne være, at den tyske forbundsdag får et dokument til drøftelse den 4. maj, når den danske regering først får det langt senere.

Han havde noteret sig udtalelsen fra Folketingets formand om, at regeringen ikke er forpligtet til at oversende interne arbejds papirer, men mente godt, regeringen kunne have redegjort for, at der var en proces i gang, hvor den danske regering deltog på embedsmandsniveau.

Pia Adelsteen kunne godt tænke sig at vide, hvilken forskel der er på det interne papir, som regeringen modtog den 16. maj, og det forslag, regeringen modtog den 20. juni.

Økonomiministeren forstod godt, at Nikolaj Villumsen gerne ville have haft et andet svar, men det gjorde ikke det svar, hun havde givet, forkert.

Hun var helt sikker på, at man havde styr på processen i den tyske forbundsdag, men det var ikke noget, den danske administration kunne holdes ansvarlig for.

Hun mente, det var vigtigt, at man kunne føre drøftelser på embedsmandsniveau i den interne proces, der nu engang er.

Hun fastholdt altså, at det afgivne svar var retvisende.

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen, at hun ikke havde lavet sammenlignende analyser af de to papirer, men at regeringen havde forholdt sig til Kommissionens forslag.

Pia Adelsteen spurgte, om der var sket nogen substansændringer fra den 16. maj til den 20. juni.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvorfor økonomiministeren ikke mente, det var relevant at fortælle Europaudvalget om det dokument, den fik den 16. maj, og som den tyske forbundsdag drøftede den 4. maj. Ville det ikke have været logisk at oplyse om dokumentet den 16. maj under hensyn til det spørgsmål 8, der var svaret på tidligere?

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen, at så vidt hun vidste, var der ikke sket substansændringer. I øvrigt kan man diskutere, hvor meget substans der er i Kommissionens forslag. Økonomiministeren syntes ikke, der stod andet end man kunne læse i finanspagten.

Økonomiministeren fastholdt i svaret til Nikolaj Villumsen, at det var svært at nævne et dokument den 10. maj, som den først fik kendskab til senere. Da den fik Kommissionens forslag den 20. juni, sendte den det prompte den 21. juni til Europaudvalget.

I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at forslaget fra Kommissionen ikke gør det nødvendigt at ændre et komma i den danske budgetlov.

Så vidt hun vidste, havde der ikke været nogen drøftelse i den tyske forbundsdag af arbejdsrapporten den 4. maj, men Kommissionen havde taget hensyn til en drøftelse, der var i den økonomiske og finansielle komité under Rådet den 4. maj.

Nikolaj Villumsen spurgte, om den danske regering er repræsenteret i den økonomiske og finansielle komité.

Han pegede på, at i den diskussion, man havde i Europaudvalget, indgik konsekvenserne af en dansk tilslutning i høj grad i diskussionen. Derfor er Kommissionens tanker om, hvordan landene skal implementere finanspagten, af særlig relevans.

Han syntes, det ville have været interessant, hvis Europaudvalget kunne have set forslaget efter den 16. maj, så alle kunne have kigget på det – altså at det ikke kun var økonomiministeren, som vurderede, om det var spændende eller ej.

Økonomiministeren mente ikke, hun skulle sidde og vurdere, hvilke informationer det kunne være relevant at give Folketinget. Når der foreligger et dokument, sender man det over og laver et notat om det til Europaudvalget.

Når regeringen svarer på et spørgsmål, gør den det ud fra den tilgængelige viden. Danmark er på embedsmandsniveau involveret i drøftelserne, og der har som sagt været embedsmandsdrøftelser om det siden marts, hvilket er sædvanligt.

Økonomiministeren syntes, det var ærgerligt, at regeringen ikke havde haft kendskab til dokumentet og havde oplyst Europaudvalget om det, idet det åbenbart havde været afgørende for, om Enhedslisten kunne tilslutte sig finanspagten.